

Balogh Jenő

Örmény gyermekek a Balaton parton

Beszámoló az Örmény Gyermektábor második turnusáról

Idén első alkalommal szervezett az Országos Örmény Önkormányzat gyerektábor, amelynek második turnusának szervezéséhez az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület segítségét is kérte. Az első turnus alatt kipróbált szállás (Balatonföldvár, Bagira Panzió, ahol két szoba kivételével a tábor foglalta el a teljes helyszínt), a szuper strand, a kitűnő koszt és a hozzáértő gyerekefelügyelet (Amanda, alias Mandula néni) adott volt számunkra is. A gyerekek (az előzetes tervek alapján 20 gyerek, 6-13 éves korúak) szórakoztatása, összekovácsolása, kézműves alkalmak és előadások során tanítása és esténkénti „lefárasztása” volt a mi feladatunk.

Bár a Balatonnál mi más kellhetne a felhőtlen boldogsághoz, mint a víz, azért szerettük volna, hogyha ennél tartalmasabb, mozgalmasabb és változatosabb lenne ez a hét. Ezért szerepelt a programban a napi fürdés és foglalkozások mellett egy egész napos kirándulás Keszthelyre és Sümegre és egy fél napos túra Tihanyba is.

A Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért felelős államtitkársága által kiírt pályázat leírásában szerepeltek olyan témakörök (például az 1848-49-es forradalom és szabadságharc és az 1956-os forradalom), amelyek nehezen bemutatathatók érdekesen a gyerekeknek, főleg, hogyha ennyire különböző az életkoruk. Ezért állítottuk össze a temati-

A barátok együtt utaznak Sümeg felé, nem gond, ha két ülésen kell elférjenek

kus programokat úgy, hogy az előadások (dr. Issekutz Sarolta és Balogh Jenő által elmondva), a kiállított tablók és a hozzájuk csatolt kézműves foglalkozások szerves egységként mutassanak meg valamennyit ezen történelmi eseményekből és azok örmény vonatkozásából. Például, hallani egy szabadságharc csatáról és annak részleteiről eléggé száraz lehet, de ha az élőbeszédbe beleillesztünk egy-egy rövid filmcsekét, amiben például a Piski csata van rajzfilmen bemutatva, valamint utána a gyerekek kokárdát varrnak és csákót készítenek, akkor az már élményszerűbbé teszi a megszerzett tudást. Nem is beszélve arról, hogy napokig huszárosat játszottak a kertben, masíroztak, támadtak, visszavertek.

Ugyanígy próbáltuk feldolgozni '56 témáját is (ami után napokig minden gyerek célbalövést gyakorolt a foglalkozáson készített lufi-ágyújával, csak úgy pattogtak a ping-pong labdák mindenfelé), valamint az örmény ősöknek az „1001 tornyú” ANI székesfővárosból Erdélybe vezető útját és az erdélyi örmény városok és az erdélyi magyarörmény közösségek bemutatását.

Program animátoraink, Balogh Réka és Fleischer Judit nagyon ügyesen megmozgatták a csoportot játékos tornákkal és csoportos játékokkal is, amikor a fáradtság vagy túlpörgés jelei kezdtek mutatkozni a gyerekeken. A csapatépítő feladatok nagy sikert arattak az egész hét során. Segítségükkel már az első nap megismerkedett a teljes gyereksereg, és a megérkezéskor még egymást szúrósan méregető gyerekek estére boldog rajcsúrt csaptak és korosztály szerint összeverődve játszottak együtt (kivéve a sportosabb fiúkat, mert ők korosztálytól függetlenül rúgták a labdát vagy ping-pongoltak). Ezért volt szerencsés, hogy a tábor foglalta el szinte az egész panziót, mert így nem zavartunk senkit,

Együtt a csapat Tihanyban

és a szülők sem kellett folyton figyeljék, merre vannak csemetéik. Nagy szabadság volt ez a sok városi gyereknek, de kiválóan viselkedett mindegyik.

A tervekben az örmény kulturális és díszítőművészeti elemek is szerepeltek, pl. az „örmény biblia képekben” kifestőkönyv színezése vagy hacskar kereszt másolás. A legnagyobb sikert a kavicsfestés és a keresztiszemes hímzés aratta. Míg a foglalkozás elején páran megkérdezték, hogy ez kötelező feladat-e, mivel ők még sosem fogtak tűt a kezükbe, a foglalkozás végére mindenki lelkesen hímözgetett, és későbbi eseményekre is vitték magukkal hímzésüket, hogy folytassák. Balogh Réka mindenki nevének kezdőbetűjét megtervezte keresztiszemes mintaként, kicsit kidíszítve, és így a gyerekek személyre szabott mintákat tudtak hímözni, ami nagymértékben növelte lelkesedésüket és kitartásukat.

A mai világban ritkának számítóan esténként nem mesefilmet néztek, vagy „tableztek”, hanem a társalgóban „estimesét” hallgattak, Jeney Zoltán Balatóniában játszó meseregényét, a Rév Fülöp-öt, melyet Balogh Réka olvasott fel, közben a gyermekek hímöztek vagy színezgettek (és volt, aki sakkozott közben).

A kulturális programnak része volt a dal és a zene is. Szerencsére velünk volt a Labant család, a szülőkkel együtt, így a tábor életének része lett a gitár, a fuvola és

citera is. Lehel (a nagyobbik fiú) nagyon szépen citerázott és énekelt népdalokat. *Labant Csaba* (apuka) megtanulta, majd a táborlakóknak megtanította az erdélyi örmények himnuszának tekintett „*Örmény balladát*”, amelyet *Mártonffy Miklós* szerzett számunkra. Ezt a balladát több alkalommal is elénekelte minden táborlakó, szülő és gyerek egyaránt.

Az időjárás nagyon kegyes volt a csoporthoz, mert két nap kivételével kánikula volt. Az egyik hűvösebb napot utazással, kastély- és múzeumlátogatással, valamint lovasjátékok megtekintésével töltöttük, így ez a nap sem veszett kárba. Meglátogattuk a Keszthelyi kastélymúzeumot és a vadászati kiállítást, valamint a vasútmodell bemutatót. Sümegen látványos lovas tornabemutatót és játékon vettünk részt (a lányok közül páran kaptak is rózsát a szívük hölgyének hódoló lovagoktól). Egy másik nap komppal Tihanyba utaztunk, ahol a tihanyi apátságot, a templomot, altemplomot és kiállítást néztük meg. A kulturális ismeretszerzést séta követte a „skanzen” faluban, amelyhez a fagyaltozás is hozzá tartozott.

A Balaton vize kitűnő volt a napi több órás lubickoláshoz, fürdőzéshez. Voltak, akik a változatosság kedvéért fociztak a strandon lévő pályán. Vonuláskor, utazáskor, fürdéskor a csapatot Amanda néni, Kati néni és László „gardirozta”. Jól működött a kolomp is az étkezések és a foglalkozások kezdetén, amelyet hallva rögtön mindenki elindult a hang irányába.

A búcsúesten tábornóz helyett mécsesekkel teli asztal mellett zajlott a műsor gyermekprodukciókkal, a végén már mobil telefonok fényében. A műsor az alábbiak szerint alakult:

Luca – Ír néptánc

Miriam – Kötél torna bemutató

Lehel&Lél – Kányádi Sándor:Az okos kos

Lehel – „Reménykedjünk Istenben” saját költemény

Lehel – citera előadás: Kossuth Lajos táborában, Esik eső karikára, Huszár gyerek Lél – „Karácsonyi Angyalok” ének

Gréti – „A pozsonyi sétatér” ének

Ármin – „Anyám tyúkjá”

Letti – „Családi barátok” vers és kártyatrükk bemutató

Ezúton is köszönjük a Miniszterelnökségnek, hogy a forrásokat a táborozáshoz biztosította. Köszönjük *Akopján Nikogosz* elnök úrnak és a tábor vezetésének (*dr. Rónaszéki Lászlónak* és *Körmendi Amandának*), hogy rövid idő alatt megszervezték és lebonyolították ezt a gyermektábort, valamint a mindenre kiterjedő figyelmüket. Köszönjük *dr. Issekutz Saroltának* az előadásokat, hogy összeállította a kiállításokat és összefogta az animátorok munkáját.

A gyermektábort menet közben több országos örmény képviselő, köztük az elnök és alelnök, bizottsági elnök is meglátogatta, főleg születésnap ünnepelés okán, hiszen két fontos születésnap is volt, egy 10 éves és egy 75 éves.

Reméljük ez a tábor maradandó emlék lett a gyerekeknek és a felnőtteknek is. Megható volt a gyermekek kitűnő szereplése a táborzáró esten, melynek hangulata is magával ragadó volt. Hiszünk benne, hogy sikerült olyan tábor létrehozni, amely példaértékű és a gyermekek máskor is szívesen vesznek részt benne. Úgy láttuk, hogy olyan barátságok születtek, amik tartósak lesznek, és a gyerekek örömmel fogják várni, hogy találkozhassanak egymással bármely jövőbeli örmény eseményen.

Mindenki úgy búcsúzott, jövőre meg kell ismételni. Mi már várjuk!

Balatonföldvár 2020.08.04.-08.10.

dr. Issekutz Sarolta

Számvetés Koronavírus idején

Több, mint egy év telt el a Közös Örmény Célok Nyilatkozatának meghirdetése óta és majdnem annyi a nemzetiségi választások óta, itt az ideje egy kis visszatekintésnek.

Ezen időszak lehetőségeit a koronavírus járvány jelentősen beszűkítette és sajnos még nem beszélhetünk múlt időről. Legtöbb igazi aktivitásunkról le kellett mondanunk, kivéve egy kiállításmegnyitót, az örmény családi napot és a nyári balatoni gyermektábort.

Ezt az időszakot tehát a lehetőségekhez mérten kell értékelni. Jelen cikkben két témát szeretnék taglalni.

1. Hogyan alakult a Közös Örmény Célok Nyilatkozatának sorsa az elmúlt egy év alatt?
2. Hogyan tudunk megbirkózni azzal a változással, vagy ha tetszik „pálfordulással”, hogy most az eddigi ellenféllel összefogva, együtt, közösen tervezzük a jövőnket? Hogyan működött eddig ez az együttműködés?

A Nyilatkozat sorsa

Mint arról korábban már beszámoltunk, a Közös Örmény Célok Nyilatkozatát két jelölő szervezet megválasztott képviselői írták alá. Az *Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület (EÖGYKE)*, mint a célokat meghirdető szervezet és az *Örmény Kulturális és Információs Központ Egyesület (ÖKIKE)* országos és fővárosi jelöltjei, illetve képviselői. Ezért annak „utóéletét” csak így érdemes vizsgálni.

Rövid előzmény és indítás

Tudni kell, hogy a választásokon három jelölőszervezet indult, de egyik sem ért

el abszolút többséget. Az EÖGYKE egy mandátummal kevesebbet kapott az országos és fővárosi listán, ezért koalíciós kényszerhelyzet állott elő mind az országos, mind a főváros vonatkozásában, hogy működni, tevékenykedni lehessen a továbbiakban. A helyi önkormányzatok néhány kivételtől eltekintve homogének, azaz egyetlen jelölőszervezet jelöltjeiből állnak. Az örmény közösség szempontjából kritikus volt az országos testület felállása, hogy a sokéves nehéz helyzetet végre jó működésre cserélhessük. A legtöbb mandátumhoz jutott jelölőszervezet az EÖGYKE-t választotta partnernek, így olyan összefogás, vagy ha tetszik „nagykoalíció” alakult, amelyben az egymás iránt korábban komoly ellentéttel rendelkező jelölőszervezetek képviselőinek együttműködésére van és lesz szükség.

